

ΕΤΗΣΙΑ συνδρομή διὰ τὴν Σύρον δραχ. 30
Ἐκτὸς τῆς Σύρου δραχ. 32

ΕΡΜΗΣ

Ἐκδίδεται τὴν Τρίτην ἐκάστης εβδομάδος.
Τιμὴ τῆς καταχώρησης δι' ἕναστον στίχον λεπ. . . 15

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ἡ προσφερθεῖσα καὶ παραδεκτὴ γενομένη μεσολάβησις τῆς Γαλλικῆς δημοκρατίας ἐπὶ τῆς Ἀγγλο-Ἑλληνικῆς διενέξεως, ἤτοι *Les bons offices* τῆς Γαλλίας εἶναι ἀπὸ πλῆ παρακλητικὴ πρὸς τὴν Ἀγγλικὴν Κυβέρνησιν μεσιτεία τοῦ νὰ γίνῃ ἕλεως πρὸς τὴν ἀμαρτήσασαν Ἑλλάδα, νὰ συγχωρήσῃ τὰ παραπτώματα αὐτῆς καὶ νὰ παύσῃ προσωρινῶς τὸν ἀποκλεισμὸν τῶν λιμένων μας, μέχρις ὅτου πειθανγκασθῶμεν ἡ Κυβέρνησις μας ἐκ τῆς μεσολαβήσεως ταύτης κατανοήσῃ τὰ σφάλματά της, συναίσθανθῇ τὸ ἄδικόν της καὶ παραδεχθῇ τὴν ἀρχὴν τῆς ὀφειλομένης ἱκανοποιήσεως.

Ἡ Ῥωσικὴ δικαιοσύνη ἀνυπόστατος κατ' ἀρχὰς οὐσα καὶ μόλις μετὰ τινος ἡμέρας λαβοῦσα ὑπόστασιν, ἀνεκλήθη τὴν ἐπιούσαν τῆς ἐκδόσεώς της ὑπὸ τοῦ Ἀυτοκράτορος, ἀφοῦ ἔλαβε σαφεστέρως πληροφορίας παρὰ τοῦ ἐν Λονδίῳ πρέσβεως του, ἐνοχοποιήσας μὲν τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ὡς ἀμαρτήσασαν ἀπέναντι τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Ἀόρδου Παλμερστων, δικαιούσας δὲ τὴν κατὰ τῆς Ἑλλάδος Ἀγγλικὴν ἐπιθέσιν. Ἡνέχθη ὁ Μέγας οὗτος Ἀυτοκράτωρ τὸ πολιτικὸν βάπτισμα τῆς Ἀγγλίας, καὶ ἐγκατέλειπεν εἰς τὴν διάκρισιν αὐτῆς τὴν ὑπ' αὐτοῦ προστατευομένην Ἑλλάδα, διὰ νὰ τὴν ἐρημώσῃ καὶ νὰ καταστρέψῃ καὶ τὴν ναυτιλίαν καὶ τὸ ἔμπριον αὐτῆς, ἀρκεῖ μόνον νὰ μὴ παραβιάσῃ διόλου τὴν χώραν της.

Ὡς κραταιοτάτη, ὡς ἰσχυρωτέρα πάσης ἄλλης Εὐρωπαϊκῆς δυνάμεως, ὡς ἀνωτέρα τῆς κοινῆς γνώμης τοῦ ἐξευγενισμένου κόσμου καὶ αὐτοῦ τοῦ δικαίου τῶν ἐθνῶν ἡ Ἀγγλία δὲν παραιτεῖται ἀπὸ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς δικαίας ἡ ἀδίκους, ὥστε ἐὰν δὲν λάβῃ ἱκανοποίησιν παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως διὰ τὰς ὁποίας ἔλαβε παρ' αὐτῆς προσβολὰς, θέλει ἀποκλείσει ἐκ νέου τοὺς λιμένας μας, δὲν θέλει μᾶς ἀφήσῃ οὐδὲ ἕγχος ἐμπορίου καὶ ναυτιλίας, θέλει μᾶς καταπολεμήσῃ διὰ τῆς πείνης, θέλει πυρπολήσῃ τὰς πόλεις μας, θέλει μᾶς καταστρέψῃ.

Αἱ κατὰ τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως γενομένης προσβολαὶ ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος εἶναι μεγάλαι καὶ ἀνήκουστοι, ὥστε δικαιούται ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις νὰ ἐνεργήσῃ ὅλα ταῦτα τὰ καταστρεπτικὰ μέσα ἐὰν δὲν λάβῃ ἱκανοποίησιν.

Ἡ Γαλλία εἰς ἐσωτερικὰς ἐρίσκοι μὲν ἀνισυχίας καὶ παραχάξ, μὴ σημαίνουσα μηδὲν οὐδὲ ἔχουσα πλέον ἕνεκα τούτου πολιτικὴν βεβαιότητα, ἠνέχθη τὸ καὶ εἰς αὐτὴν δοθὲν βάπτισμα διὰ τῆς Ἀγγλικῆς ἐπιθέσεως. Ὡς μόνον ὑπεράσπισίν της δὲ προσέφερον ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος τὴν παρακλητικὴν πρὸς τὴν Ἀγγλίαν μεσολάβησίν της.

Ἡ Ῥωσσία ἂν ὑποτεθῇ ὅτι ἦτον εὐδιάθετος νὰ μᾶς συνδράμῃ εἰς τὴν προκειμένην δεινὴν περιστάσιν μας, ἀπέχει πολὺ ἡμῶν. Οὐδὲ δύναται καὶ ἂν κηρύξῃ τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Ἀγγλίας θαλασσοκράτορος οὕτως νὰ βλάβῃ αὐτὴν διόλου διὰ τῶν στρατῶν της. Κατὰ τῆς Τουρκίας μόνον δύναται νὰ κηρύξῃ τὸν πόλεμον ἡ Ῥωσσία. Ἐν τίνι δικαιώματι ὁμοῦς δύναται νὰ πράξῃ καὶ τοῦτο; Ἀλλὰ καὶ τούτου δοθέντος, πῶς δύναται νὰ μᾶς σώσῃ ἀπὸ τοῦ ὄνυχος τῆς Ἀγγλίας ὑποχείριους ὄντας αὐτῆς; Ὅτ' ἀπετάξωσι μήπως οἱ Ῥωστικοὶ στρατοὶ διὰ νὰ φθάσωσι πρὸς βοήθειαν τῆς Ἑλλάδος; ἔχει καὶ ἡ Ῥωσσία ἐσωτερικοὺς περισπασμούς;

Ἡ Ἀυστρία, τί σημαίνει πλέον καὶ αὐτή; Παράδοξον ἐπομένως εἶναι ὅτι ἐκηρύχθη φίλη καὶ προστατίς τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἀγνοεῖται ἀπὸ τίνος ἐποχῆς ἤρξισεν ἡ πρὸς ἡμᾶς συμπάθειά της.

Ἡ Ἑλλὰς ἄρα ἀπλησιμένη οὐσα, ὀφείλει ὑπὲρ τῆς σωτηρίας της ν' ἀναγνωρίσῃ πρὸ πάντων τὴν ἀρχὴν τῆς ὁποίας ὀφείλει ἱκανοποιήσεως πρὸς τὴν Ἀγγλίαν, νὰ πέσῃ ἐπομένως εἰς τοὺς πόδας τοῦ Ἀόρδου Παλμερστων, νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν ἐπιείκειαν αὐτοῦ, ν' ἀνταλλάξῃ

ὕπὲρ τῆς σωτηρίας καὶ ἡσυχίας της καὶ τιμὴν, καὶ ἀνεξαρτησίαν, καὶ αὐτονομίαν, νὰ διορίσῃ προθυπουργὸν τὸν Μαυροκορδάτον καὶ συναδελφοῦς αὐτοῦ ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις φαναριωτῶν, νὰ ἔλθῃ πρέσβευς εἰς τὴν πρωτεύουσάν μας ὁ φιλέλλην κύριος Λυδὸς διὰ νὰ κυβερνήσῃ διὰ τοῦ καμτζίου του, καὶ δι' αὐτοῦ τοῦ μέσου ἔχῃ μόνον θέλομεν σωθῆ, ἀλλὰ θέλει ἐπανέλθει ἐν ἡμῖν ὁ χρυσοῦς αἰὼν. Οἱ Ἀγγλοὶ μᾶς ἀγαποῦν καὶ ἀδιάφορον εἶναι ἂν μᾶς καταστρέψωσιν. Οἱ φαναριῶται εἶναι ἡ κορυφὴ τοῦ πατριωτισμοῦ, καὶ ἀδιάφορον εἶναι ἂν πωλᾶν; ἐπρόδωσαν τὰ ἐσχώτερα τῆς πατρίδος συμφέροντα. Οἱ Πατζίφικοι θέλουσι εἶσθαι τότε οἱ πιστώτεροι, οἱ τιμιώτεροι καὶ ἰκανώτεροι τῆς ἐξουσίας ὑπάλληλοι. Αὐτοὶ εἶναι ἄριστοι οικονομολογοὶ καὶ ἰκανοὶ νὰ καταστήσωσι χρυσὸν τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης. Τότε νὰ ἰδῇ θέλει τὸ ἔθνος πόσον κελῶς θέλομεν κυβερνηθῆ ἀδιάφορον δὲ εἶναι ἐὰν τὴν 4 Ἀυγούστου ἐφυγὼν χωρὶς ὑποθήματα ἐκ τῶν ὑπουργείων. Τότε νὰ ἰδῇ θέλει τὸ ἔθνος πόσον κελῶς θέλουσι διευθνεσθῆ τὰ οικονομικά μας; ἀδιάφορον δὲ εἶναι ἐὰν μακρὰν τῶν πραγμάτων εὐρισκόμενοι πρὸ πολλῶν ἐτῶν οἱ Πατζίφικοι ἐξητλήθησαν χρηματικῶς, καὶ καταχρεωστοὶν τὰ μαλλοκέφαλά των, καταναλωθέντες εἰς τὰς δαπάνας τὰς ὁποίας ἔκαμαν κατὰ τὰς διαφόρους ἀνταρσίας τὰς ὁποίας ὑπεκίνησαν, καὶ διὰ τῆς ἀσωτίας καὶ πολυτελείας των.

Ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα δημοσιεύουν φίλοι ἀναγνώστα, διὰ τῶν ὁργάνων των οἱ Πατζίφικοι, ταῦτα γράφουν καὶ ἐνταῦθα ἐξ Ἀθηνῶν πρὸς τοὺς εὐαρίθμους Πατζίφικίζοντας, καὶ χαίρουν καὶ οἱ μὲν καὶ οἱ δὲ χαρὰν ἀνεκλάλητον εἰς τὰ δεινὰ τῆς δυστυχοῦς πατρίδος μας.

Ἴσχυρός καὶ ἀγέρωχος μαχηροβγάλτης ἀπαντᾷ καθ' ὄδον ἀδύνατον καὶ ἄοπλον πολίτην καὶ ἀπειλεῖ αὐτὸν ὅτι θέλει τὸν φονεῦσει ἐὰν δὲν τῷ προσφέρῃ τὸ βλαάντιόν του. Ὁ δυστυχὴς οὗτος ἐπικαλεῖται τὴν βοήθειαν περιεστώτων ἐκεῖ φίλων του, εἰς τῶν ὁποίων τρέχει πρὸς συνδρομὴν του, μεσολαβῶν παρακλητικῶς διὰ ν' ἀποφύγῃ πάσαν μετὰ τοῦ καταπιέζοντος σύγκρουσιν· καὶ χαίρει μὲν τὸν μαχηροβγάλτην, τὸν ἀποθεῖ δὲ ἐπιτηδεῖως καὶ ἰσχυρῶς μακρὰν τοῦ καταπιεζομένου, ὡς ὁ τῶν Παρισίων ἀποκρούων Ῥοδόλφος, διὰ ν' ἀποδείξῃ πρὸς αὐτὸν ὅτι εἶναι ἐπίσης Ῥωμαλαῖος, καὶ ὅτι ἐὰν δὲν γίνῃ δεκτὴ ἡ παρακλησίς του θέλει θιάσει τὸ κρανίον του. Τοιαύτην περιπέου παρουσιάζει σκηνὴν ἡ προκειμένη Γαλλικὴ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος μεσολάβησις, ἣτοι *Les bons offices*. Ἰκετεύει μὲν ἄφ' ἑνὸς ἡ Γαλλία τὴν Ἀγγλίαν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, ἀλλ' ἡ ἰκεσία της ἔχει καὶ τοὶ ὑποκεκρυμμένον, τὸ ὅποῖον κάλλιστα κατανοεῖ ἡ Ἀγγλία· ἔχουν αἱ μεγάλαι δυνάμεις, ὡς καὶ ἄλλοτε εἴπομεν, ἰδίαν διάλεκτον, τὴν διπλωματικὴν λεγομένην, τῆς ὁποίας αἱ λέξεις ἔχουν διαφορετικὴν τοῦ γράμματος αὐτῶν ἕνοιαν, δι' ἧς κάλλιστα συνεννοοῦνται καὶ τὴν ὁποίαν οἱ ἰδιῶται δὲν κατανοοῦν. Ἀδύνατον εἶναι δὲ νὰ ὑποτεθῇ ὅτι ἡ Γαλλικὴ μεσολάβησις, ὑπὸ τῆς Ῥωσσίας μάλιστα ὑποστηριζομένη, δὲν θέλει ἐπιφέρει αἰσιώτερον ἀποτέλεσμα ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, ἄφ' ὅ,τι ἤθελεν ἐπιφέρει ἡ ἀπλὴ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως συγκατάθεσις χωρὶς νὰ παρεμβῇ ἡ Γαλλία, νὰ πέμψῃ ἀπεσταλμένον της καὶ νὰ γίνῃ τοσοῦτος ὀφειλέτης, διὰ νὰ κάμῃ τρῦπαν εἰς τὸ νερὸν κατὰ τὴν παρομίαν. Ἡ μεσολάβησις ἄρα τῆς Γαλλικῆς δημοκρατίας, δυνάμει κραταιοτάτης, προστατευούσης καὶ ἀγαπώσης εὐκρινῶς τὴν Ἑλλάδα ἐξ ἀπλοῦ μόνον αἰσθημάτων καὶ ὡς δημιουργημάτων αὐτῆς, ὑποστηριζομένη, τὸ ἐπαναλέγομεν, καὶ ὑπὸ τῆς Ῥωσσίας θέλει ἐπιφέρει ἀνεπιτήρητος καὶ σύμφωνον μὲ τὰς εὐχὰς ὅλων τῶν ἡθῶς φρονοῦντων καὶ τῶν εὐκρινῶν τῆς Ἑλλάδος φίλων τοῦς προσδοκωμένους καρπούς, καὶ ἀλλ' ἔλεγξιν ὅ,τι θέλουσι οἱ Πατζίφικοι.

Ἀδύνατον εἶναι ὡσαύτως νὰ ὑποτεθῇ, ὅτι ὁ Μέγας Ἀυτοκράτωρ Νικόλαος ἐκδόσας τὴν 7 Φεβρουαρίου τὴν ἔντονον ἐκείνην καὶ πρωτοφανῆ δικαιοσύνην του, ἥτις ὡς τοιαύτη ἔχαρακτηρίσθη παρ' ἅπαντος τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ τύπου, ἐνήργησεν ἀπερισκέπτως καὶ ὡς βρέφος, ἠναγ-

κάσθη δὲ ν' ἀνακαλέσῃ αὐτὴν τὴν ἐπιούσαν, εἰπὼν ὅτι δὲν ἀναμιγνύεται διόλου εἰς τὴν μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Ἑλλάδος διένεξιν, καὶ συγχωρεῖ εἰς τὴν Ἀγγλικὴν Κυβέρνησιν νὰ ἐρημώσῃ τὴν ὑπ' αὐτοῦ προστατευομένην καὶ φίλην του Ἑλλάδα, ὅτι δὲ τοῦτο ἐπραξέ διότι ἔλαβε πληροφορίας παρὰ τοῦ ἐν Λονδίῳ πρέσβεως του ὅτι εἶναι δίκαιαι αἱ Ἀγγλικαὶ ἀπαιτήσεις. Ἀπίστευτον ὡσαύτως εἶναι, ὅτι ὁ κύριος Βρουνιῆρ ἐδικαίωσε διὰ τῆς πρὸς τὸν Ἀυτοκράτορα ἀλληλογραφίας του τὰς ἀπαιτήσεις τῆς Ἀγγλικῆς κυβερνήσεως, καὶ κατεδίκασε τὴν Ἑλλάδα ὡς ἀμαρτήσασαν, ἐν ᾧ ἡ κοινὴ γνώμη τῆς Εὐρώπης καὶ αὐτοῦ προσέτι τοῦ Ἀγγλικοῦ ἔθνους τὰς κατέκρινεν. Ἡμεῖς γνωρίζομεν μάλιστα θετικῶς, ὅτι διὰ τῆς ἀπὸ 8 Φεβρουαρίου δευτέρας διακοινώσεως τὴν ὁποίαν ἐξέδωκεν ὁ αὐτοκράτωρ, ὅποταν ἐπληροφορήθη παρὰ τοῦ ἐν Λονδίῳ πρέσβεως αὐτοῦ ὅτι ἡ Γαλλικὴ μεσολάβησις ἔγινε δεκτὴ, καὶ καλῶς κατενόησε ποῖον χαρακτήρα ἔχει αὐτὴ, ἔγραψεν ὅτι δὲν ἀναμιγνύεται μὲν εἰς τὴν διένεξιν ταύτην ἀμέσως, καὶ τοῦτο ἔως διὰ μὴν παρεμβάλλῃ πρὸς σκομμάκι βραδύτητα εἰς τὴν διεκπεραιώσιν τῶν δικπραγματέσεων, ὅτι θέλει δὲ ὑποστηρίξῃ τὴν Γαλλικὴν μεσολάβησιν, καὶ ἐπρόσθεσι πρὸς τὸν ἐν Λονδίῳ πρέσβυν του, ὡς καὶ τὸν ἐν Ἀθήναις κύριον Περσιάνην προσέειπεν ὅτι ἐνισχύσωσιν ὅλας δυνάμεις τὴν μεσολάβησιν τῆς Γαλλίας. Γνωρίζομεν ὡσαύτως μετὰ θετικότητος, ὅτι τὴν δευτέραν ταύτην διακοινώσιν ἔλαβεν ὁ κύριος Περσιάνης εἰς Ἀθήνας ταυτοχρόνως καὶ ὁμοῦ μὲ τὴν πρώτην, δι' ἐγγράφου τοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς Ῥωσσίας ἀπὸ τῆν 10 Φεβρουαρίου χρονολογημένου. Ἐὰν κρίνη ἡμεῖς ἕκαστος ἐὰν ἔχωνται ἀληθείας καὶ λογικότητος τὰ ὑπὸ τῶν πατζίφικων δημοσιεύματα καὶ γραφόμενα, ἀφοῦ ἄλλως τε περὶ σίγων ἐὶναι εὐκαταλάγησι ἀγαπῶσι πρὸς τὸ αὐτὸν καὶ τὴν Ἑλλάδα. Ἐὰν δὲ συγχωρηθῇ εἰς τὴν Ἀγγλίαν ὥστε παραβιάσειν τὸ δίκαιον τῶν ἐθνῶν καὶ παραβιάζουσα πάσαν συνθήκην νὰ καταστρέψῃ ἐν πλήρει εἰρήνῃ τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, ἔθνος χριστιανικὸν καὶ γιγαντικῶς βήμασι πρὸς τὸν ἐξευγενισμόν βαίνον, διατι δὲν θέλει συγχωρηθῇ τότε καὶ εἰς τὴν Ῥωσσίαν νὰ καθαρῇ τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν Ἀσίαν ἀπὸ τοῦ μίαςμα τῆς βαρβαρότητος καὶ τῆς ὀπισθοδρομήσεως; Ἐὰν δὲ ἐπιχειρήσῃ ἡ Ῥωσσία τὸ φιλάνθρωπον τοῦτο καὶ χριστιανικὸν ἔργον, διὰ τὸ ὅποῖον θέλει ἀπολαύσει ὅλου τοῦ κόσμου τὰς ἐπευφημίας, δύσκολον εἶναι τότε νὰ φθάσωσιν οἱ στρατοὶ της πρὸς ἐπικουρίαν τῆς Ἑλλάδος ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν διαστήματος; Πρέπει νὰ σκεφθῇ κάλλιστα ἡ Ἀγγλία πόσον ὀλεθρία δύναται ν' ἀποθώσῃ δι' αὐτὴν αἱ συνέπειαι τοῦ ἔργου τούτου, τὸ ὅποῖον ὁ Ἀόρδος Παλμερστων δὲν παύει ἀπὸ τοῦ νὰ προκαλῆ. ἔχει καὶ αὐτὴ πλειοτέρας παρὰ τὰς ἄλλας δυνάμεις ἐσωτερικοὺς περισπασμούς. Ἡ Ἰρλανδία καὶ αἱ ἐν ταῖς Ἰνδίας ἀποικίαι της εὐρισκονται ἀκαταπάστως εἰς κατάστασιν ἐπαναστάσεως· ἐὰν δὲ ἕνεκα πολέμου τινὸς παύσῃ μικρὸν ἢ κατανώσει τῶν χειροτεχνημάτων της, ἀναπόφευκτος θέλει εἶσθαι τότε ἡ ἐπανάστασις καὶ ἐντὸς τῶν σπλάγγων της, καὶ τοσοῦτον αἱματηρά, καθέσον χιλιάδες ἄτομα ἀποθνήσκουν κατ' ἔτος τῆς πείνης!

Δὲν δύναμεν ἄρνηθῶμεν ὅτι ἡ Ἀγγλία εἶναι ἰσχυρωτάτη καὶ δὲν δύναμεθα νὰ πιστεύσωμεν ὅτι εἶναι καὶ παντοδύναμος, καὶ ἐὰν παραδεχθῶμεν ὅτι ἡ αὐθαίρετος θέλησις αὐτῆς εἶναι ἀνωτέρα τοῦ ἐθνικοῦ δικαίου, τῆς κοινῆς γνώμης τοῦ ἐξευγενισμένου κόσμου, καὶ ὅλων τῶν δυνάμειων τῆς Εὐρώπης, ὅτι δὲ ἐπὶ τοῦ προκειμένου δύναται νὰ καταστρέψῃ τὴν Ἑλλάδα ἐὰν δὲν λάβῃ ἱκανοποίησιν διὰ τὰς ἀπαιτήσεις της, αἴτινες τοσοῦτον ἀντιβαίνουν εἰς τὸ δίκαιον καθόσον ἀπέχει ὁ οὐρανὸς ἀπὸ τῆς γῆς, πρέπει τότε νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι τὸ ἔθνον δίκαιον καταστράφη, ὅτι αἱ συνθήκαι δὲν ἔχουν πλέον τὸ παραμικρὸν κύρος, ὅτι ἅπαντες οἱ τῶν νόμων κώδικες ἀνετράπησαν, ὅτι τὰ ἔθνη καὶ αἱ κοινωνίαι ἐπανήλθον εἰς τὴν προτέραν των ἀγρίαν κατάστασιν, ὅτι ὁ λεηστὴς εἰς τὰ ὄρη καὶ ὁ πειρατὴς εἰς τὴν θάλασσαν ὡς ἰσχυρωτέρου δικαίως θέλουσι ξεγυμνῶσι τοὺς λοιποὺς τοὺς εἰς τὴν

ἐξουσίαν των πίπτοντας δυστυχείς αδυνάτους, ὅτι ἐπικεῖται πόλεμος γενικῆς καὶ καταστροφικῆς, καὶ ὅτι τέλος, ἤγγικεν ἡ τοῦ κόσμου συντέλεια. Ἀλλ' ὅχι! ἀποστροφόμεθα τοιαύτην ιδέαν, ἥτις εἰς μόναν τὰς στενάς κερκίδας τῶν Πατρίστικων ἀνεφύη καὶ ὑπ' αὐτῶν πλαγίως πῶς διαδίδεται. Ἐάν τοιοῦτος ἐπίκειτο πόλεμος ὁ Γαλλικὸς στόλος δὲν ἐπανήρχετο εἰς Τουλόνην, ὅπερ παρεμφαίνει εἰρήνην, καὶ ἐνταυτῷ παύει πᾶσαν ιδέαν συμμαχίας τῆς Γαλλίας μετὰ τῆς Ἀγγλίας, ἀφοῦ ἡ πρώτη κατενόησεν ὅτι πρόκλησις πρὸς πόλεμον ἐνυπῆρχεν εἰς τὸν εἰσπλου ἐν τοῖς Ἀκρωτηρίοις τοῦ Ἀγγλικοῦ στόλου, καὶ εἰς τὰ καταναγκαστικά κατὰ τῆς Ἑλλάδος μέτρα τοῦ ἀντιναυάρχου κυρίου Πάρκερ.

Δύο καὶ ἐπέκεινα μῆνες παρήλαθον ἀφότου διάγομεν ὑπὸ τὴν προκειμένην δοκιμασίαν, οἱ δὲ Πατρίστικοὶ ἀκατακλύστως κραυγάζοντες ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις προσέβαλε διὰ τῆς διαγωγῆς τῆς τὴν Ἀγγλικὴν, πῶποτε ἐξέθεσεν τὴν φύσιν τῆς προσβολῆς ταύτης παρεκτός ἐάν θεωρηθῶσιν ὡς προσβολαὶ ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐτήρησε σιωπὴν ὑπὸ συνέσεως ὑπαγορευομένην εἰς τινὰς προσβολητικὰς τοῦ φιλέλληνοσ κυρίου Λυὸν διακοινώσεις, ὅτι δὲν ἐκκένωσε τὸ βαλάντιόν τῆς ἰκανοποιούσα τὰς ἀδικίας ἀπειθήσεις τοῦ Πατρίστικου, τοῦ φινλάυ καὶ τινῶν κκουρηγῶν ἐντός τῆς Ἑλληνικῆς χώρας ἐπτανησίων, καὶ τέλος, ὅτι δὲν ἠνέχθη ὡς ἀνεξάρτητος καὶ αὐτόνομος νὰ κυβερνᾷ ὑπὸ τὰς ἐμπνεύσεις καὶ κατὰ τὴν θέλησιν τοῦ Λόρδου Παλμερστῶνος καὶ ὑπὸ τὸ καμπίσιον τοῦ φιλέλληνοσ κυρίου Λυὸν. Ταῦτα εἶναι τ' ἀσύγνωστα ἀμαρτήματα τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἅτινα πλαγίως πῶς ἐκθέτουν τὰ πατρίστικίζοντα ὄργανα τοῦ τύπου μας. Ἡ ὑπεράσπισις λοιπὸν τῶν ἱερωτέρων δικαιωμάτων εἶναι, κατὰ τὰ ὄργανα ταῦτα, προσβολὴ κατὰ τοῦ καταπιέζοντος, καὶ ἀμαρτημα ἐπισύρον τοιαύτην καταφορὰν καὶ ἐπιφέρειν καταστροφάς.

Ἡ Γαλλία καίτοι εἰς ἐσωτερικὰς εὐρισκομένη ἀνησυχίας, εἶναι κραταιοτάτη πάντοτε προστάτις τῶν καταπιεζομένων καὶ φρόνητορ τῆς καταπίεσεως καὶ τῆς ἀδικίας. Ἀρκετὰ φιλότιμος καὶ μὴ ἀνεχομένη ὕβρις ἡ Γαλλία, εἶναι ἐν ταυτῷ καὶ ἀρκετὰ ἰσχυρὰ διὰ νὰ υποστηρίξῃ τὰ προφανῆ δίκαια τῆς Ἑλλάδος τὴν ὁποῖαν ἔχει ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς, ὑπὲρ τῆς ὁποίας ὡς μία τῶν δημιουργῶν τῆς δυνάμεων ἔκαμε καὶ κάμνει μεγάλας θυσίας, καὶ τὴν ὁποῖαν ἀγαπᾷ ἀδύλας καὶ ἀνευ τινὸς ὑποκεκρυμμένου σκοποῦ καὶ ὡς ἀδελφὴν τῆς, διὰ τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς πρὸς τοὺς ἀθανάτους αὐτῆς προγόνους, καὶ διότι συγγενεὺς μετ' αὐτῆς κατὰ τὸ πνεῦμα, τὸ φρόνημα καὶ τὴν πρὸς τὸν ἐξευγενισμόν καὶ τὴν πρόοδον τάσιν. Δὲν εἶναι κίνδυνος δὲ τοῦ ν' ἀπατηθῇ καὶ αὐθις ὡς κατὰ τὸ ἔτος 1834 ὅτε συνέπραξεν ὀπωσὸν ἐν ἀθώτητι εἰς πράξεις αἰτινας ἐσπρωξεν εἰς τὸ χεῖλος τῆς ἀβύσσου τὴν δυστυχὴ ἀδελφὴν τῆς Ἑλλάδα. Ταῦτα πάντα λοιπὸν καὶ ἡμᾶς καὶ ἅπαντας τοὺς ὀρθῶς φρονούντας πείθουσιν, ὅτι ἡ Γαλλία θέλει μᾶς συνδράμει καὶ δι' ἔργων ἐάν δὲν ἀρκέσῃ. **Les bons offices** αὐτῆς.

Ἡ Ῥωσσία θεωροῦσα, τὸ ἐπαναλέγομεν, ὡς πρωτότοκον υἱὸν αὐτῆς τὴν Ἑλλάδα, συνέδραμεν αὐτὴν πάντοτε καὶ εἰς πᾶσαν δυσχερῆ καὶ δεινὴν περίστασιν αὐτῆς, καὶ ἐδειξεν ἐπιείκειαν εἰς τὸ τυμερὴν κακούρημα τὸ ὁποῖον ἐπραξεν κατ' αὐτῆς οἱ Πατρίστικοί, ὅτε πρωτοὶ ἐπυροβόλησαν ἐν Πόρῳ κατὰ τῶν πλοίων τῆς καὶ ἐφόνευσαν τοὺς ἀξιωματικούς τῆς. Ἡ Ῥωσσία δὲν ἐμνησηκάκησε τότε κατὰ τῆς Ἑλλάδος, οὐδὲ ἐθεώρησεν αὐτὴν ὡς ἀχάριστον, διότι μετὰ τῶν Ἑλλήνων εὐρέθησαν ἀπονεινομένοι τινὲς καὶ προδότες τῶν τῆς πατρίδος τῶν συμφερόντων. Ἀδύνατον λοιπὸν εἶναι νὰ μᾶς ἐγκαταλείψῃ εἰς τὴν διάκρισιν τῆς κυβερνήσεως τοῦ Λόρδου Παλμερστῶνος καὶ ἐάν δὲν ἀρκέσῃ ἡ Γαλλικὴ μεσολάβησις πρὸς ἀπαλλαγὴν μας ἐκ τῶν ὀνύχων αὐτοῦ, θέλει προστατεύσει τότε ἀναμφιβόλως καὶ δι' ἔργων τὴν αὐτονομίαν, τὴν ἀνεξαρτησίαν μας καὶ ἅπαντα ἐν γένει τὰ συμφερόντά μας καίτοι πολλὴ ἡμῶν ἀπέχουσα, διότι δι' ἡμῶν θέλου ἐκτελεσθῆ ὑψηλαὶ τοῦ Ἰψίστου βουλαί. . . .

Ἡ Αὐστρία καίτοι πολλὰ ὑποστάσασθαι δεινὰ, ἕνεκα τῶν ἐντός τοῦ κράτους αὐτῆς ὑποκινήσεων τῆς Ἀγγλίας εἶναι πάντοτε μεγάλη καὶ ἰσχυρὰ δύναμις, ἡ δὲ πρὸς τὴν Ἑ-

λλάδα φιλία καὶ συμπάθειά τῆς ὠφέλειαν καὶ οὐχὶ βλάβην θέλει ἐπιφέρει. Ἀδιάφορον δὲ εἶναι ἐάν εἰς ἄλλας ἐποχὰς καὶ περιστάσεις δὲν ἐδείχθη εὐνοικὴ ὑπὲρ ἡμῶν. Ἡ ἐνεστῶσα καθ' ἡμῶν ἐπίθεσις τῆς Ἀγγλίας, τῆς ποτὲ φίλης καὶ εὐεργετιδῆς μας δὲν καταδεικνύει μήπως ἀρκούντως, ὅτι ὁ χθὲς εὐλικρινὴς φίλος ἀσπονδος ἐχθρὸς καθίσταται σήμερον, καὶ εὐλικρινέστατος ἀπεναντίας φίλος ὁ μέχρι χθὲς ἀδιάλλακτος ἐχθρὸς; Ἄλλοι κειροί, ἄλλαι σκέψεις! Ἀλλ' οἱ Πατρίστικοὶ μέγιστον ἔχουν συμφέρον τοῦ νὰ στερηθῇ ἡ Ἑλλάς πάσης ἐξωτερικῆς συμπάθειας καὶ προστασίας, διὰ νὰ καταστῇ ἔρμαιον τῆς φίλης αὐτῶν δυνάμεως.

Περαιόντες τὴν παρούσαν μας λέγομεν, ὅτι ἔχομεν ἐνδύμωχον τὴν πεποιθῆσιν, ὅτι πρὸ πάντων διὰ τῆς κραταιῆς τοῦ Ἰψίστου χειρὸς καὶ δι' ἕλα τὰ προεκτεθέντα ἢ ἢ ἄλλὰς ἐξέρχεται ὁσονοῦπω ἀελαβῆς πολιτικῶς ἐκ τῆς προκειμένης δεινῆς δοκιμασίας, εἰς τὸ πείσμα τῆς ἐπιβουλῆς καὶ τῆς προδοσίας, αἱ δὲ ὑλικαὶ ζημίαι τὰς ὁποίας ὑπέστη εἶναι δυστύχημα μὲν, ἀλλ' ἀσήμαντον, ἀναλογιζόμενα μὲ τὰ ἔξοχα καὶ ἀνεκτίμητα δίκαια τὰ ὁποῖα ὑπερασπίσθη καὶ τὰ ὁποῖα διετήρησεν ἀνέπαφα.

Ἐκ τῶν ἐκ Λονδίνου ἀλληλογραφίῶν τὰς ὁποίας ἐλάβομεν διὰ τοῦ προλαβόντος Αὐστριακοῦ ἀτμοπλοίου τῆς Τεργέστης ἐπληροφόρηθμεν, ὅτι ὁ Λόρδος Παλμερστῶν δὲν εἶχεν εἰσαγάγει εἰσέτι εἰς τὰ κοινοβούλια τὰ ἀφορῶντα τὸ Ἑλληνικὸν ζήτημα ἔγγραφα ὅτι κατεγίνετο νὰ προδιᾶθη τὰ πνεύματα ὑπὲρ αὐτοῦ εἰς τὰς βουλάς ὅτι ὄργανα τινὰ τοῦ Ἀγγλικοῦ περιοδικοῦ τύπου ἀνήκοντα εἰς τὸ συντηρητικὸν κόμμα, ἅτινα εἶχον κατακρίνει προλαβόντως τὴν κατὰ τῆς Ἑλλάδος διαγωγὴν τοῦ ἀντιναυάρχου κυρίου Πάρκερ, ἐκνήρῳθησαν ἐσχάτως ὑπὲρ τοῦ Λόρδου Παλμερστῶνος, δικαιούντα τὰ καταναγκαστικὰ μέτρα τῶν ὁποίων ἔγινε χρῆσις κατὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ κατακρίνοντα τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν. Σιμὰ δὲ εἰς τοὺς λόγους τοὺς ὁποῖους ἐκθέτουν πρὸς δικαιολόγησιν τῶν μέτρων τούτων προσθέτου, ὅτι καὶ μέρος τοῦ Ἑλληνικοῦ τύπου κατέκρινε τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ὡς ἀμαρτήσασαν κατὰ τῆς Ἀγγλίας. Ἴδου λοιπὸν τὸ μέγα εὐεργέτημα τὸ ὁποῖον ἐπραξεν ὑπὲρ τῆς πατρίδος τῶν οἱ πατρίστικίζοντες σφόδρα πατριῶται συντάκται τῆς Ἐλπίδος, τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τοῦ Ἀθηναίου Ταχυδρόμου. Ἐχορήγησαν οὗτοι ἐπιχέρημα οὐ μικρὸν εἰς τὸ Ἀγγλικὸν Ἰπουργεῖον, διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ δικαιολογήσῃ ἀπέναντι τῆς ἐν Ἀγγλίᾳ κοινῆς γνώμης τὴν ἀδικίαν κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐπίθεσίν του. Αφοῦ λοιπὸν τὰ πρῶτα τῶν ὀργάνων τούτων τοῦ τύπου μας δημοσιεύματα δὲν εὔρον τὴν παραμικρὰν ἐν τῇ Ἑλλάδι ὑποδοχὴν, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ μας καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις πικρῶς κατακρίθησαν, εὔρον ὑποδοχὴν ἐν τῇ Ἀγγλίᾳ, καὶ ἰδοὺ ἐκπληρούμενος ὁ σκοπὸς τῆς τακτικῆς τὴν ὁποῖαν διετήρησαν, καὶ τῆς κατ' ἐξακολούθησιν δημοσιεύσεως τοσούτων κατὰ τῆς Κυβερνήσεως μας αἰτιάσεων ἐξετέλεσαν λοιπὸν ἄριστα τὴν ἀποστολὴν τῶν καὶ ὑπηρετήσαν πιστῶς τοὺς πάτρωνάς τῶν ὑπὸ τῶν ὁποίων μισθοῦνται. Καὶ ἡ Ἑλλάς θέλει τοὺς ἀνταμειψαὶ ἀναμφιβόλως!

Τάλαινα πατρίς! Πόσα ἔπαθες καὶ πόσα ἐμέλλες εἰσέτι νὰ πάθῃς ὑπὸ τῶν ἰδίων σου τέκνων! Ἀλλὰ μὴ πῶς ἔλλειψαν ποτὲ ἀπὸ ὕλας τὰς κοινωνίας οἱ προδότες καὶ οἱ μισθοῦμενοι διὰ νὰ ἐπιβουλεύονται τὰ ἔξοχώτερα τῶν συμπολιτῶν τῶν συμφερόντα!

Κύριε Συντάκτα τοῦ Ἑρμού.

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ἀξιοτίμου ἐφημερίδος σας ἐδημοσιεύθησαν πολλάκις διάφορα ἄρθρα πραγματευόμενα περὶ τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ὑπαλλήλων τῆς Ἑλλήνων καὶ Κυβερνήσεως, εὐαρεστήθητε παρακαλῶ νὰ καταχωρήσῃτε ἐν αὐτῇ καὶ τὸ παρὸν, τὸ ὁποῖον περιέχει συμβὰν τοσούτον σπουδαῖον καὶ σοβαρὸν, ὥστε ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ συναισθῆνθῃ πόσον προσβάλλουσιν αὐτὴν εἰς τὴν Τουρκίαν αἱ παράνομοι πράξεις τῶν ἐκεῖ ὑπαλλήλων τῆς.

Ὁ κύριος Γεώργιος Κ. Λάμπρου ἔμπορος ἐνταῦθα κα-

ταστημένος, συνέδεσεν ἐν ἀποφασίᾳ ὅρ δεσμοῦς συγγενικοῦς μετὰ τῆς οικογενείας τοῦ ἐνταῦθα ὡσαύτως κατοικοῦντος. . . . Σταυρινάκη, συζευχθεὶς τὴν θυγατέρα αὐτοῦ μετὰ τῆς ὁποίας καὶ ἐν ἄρβεν ἐτεκνοποίησε. Μικρὰ δὲ τῆς νευρική ἀσθένεια ἐτελοῦσα αὐτῷ ἐνεκνῆσαν αἱ σχέσεις του μετὰ τῆς οικογενείας τῆς συζύγου του, ἐπέφερον αὐτῷ μελαγχολίαν τινά, ἢ μάλλον εἰπεῖν ὑποχονδρία πρὸς καιρὸν, ἐξ ἧς ὠφελοῦμενοι οἱ τῆς συζύγου του συγγενεὶς συνέλαβον τὸν καταχθόνιον σκοπὸν τοῦ νὰ τὸν χαρακτηρίσωσιν ὡς ἐκ μονομανίας δῆθεν πάσχοντα, διὰ νὰ προκαλέσωσι δικαστικὴν ἀπαγόρευσιν αὐτοῦ ἐκ τῆς διαχειρίσεως τῆς ὀπωσοῦν σημαντικῆς περιουσίας του, νὰ τὴν διαχειρίζονται δὲ αὐτοὶ καὶ νὰ καρπῶνται τὰς ἐξ αὐτῆς προκυπούσας ὠφελείας. Διὰ νὰ πραγματοποιήσῃ δὲ τὸν σκοπὸν τῶν τούτων μετεχειρίσθησαν, ὡς ἐνταῦθα συνήθως συμβαίνει, τὴν ἐπιβροῦν ἰσχυρῶν τινῶν φίλων τῶν πρὸ τῷ ἐνταῦθα Ἑλληνικῷ Προξενίῳ ὑπὸ τοῦ ὁποῖου ἐπροστατεύετο ὁ μνηστὴς κύριος Γεώργιος Κ. Λάμπρος ὡς δῆθεν ὑπήκοος Ἑλλήνων, καὶ ἀναφορὰν πρὸς αὐτὸν ποιήσαντες ἐζήτησαν νὰ κηρύξῃ τὸ Προξενεῖον τὴν ἀπαγόρευσιν αὐτοῦ δικαστικῶς, καὶ νὰ διορίσῃ κηδεμόνα ἐπὶ τῆς περιουσίας του ἐπέτιχον ἔθεν ἀπόφασιν τοῦ Προξενεῖου, δι' ἧς ἀπαγορεύθη ὁ δυστυχὴς οὗτος τῆς διαχειρίσεως τῆς περιουσίας του, μολοντί δὲ εἶναι καὶ κατὰ τὸν νοῦν καὶ κατὰ τὸ σῶμα ὑγιὴς θεωρεῖται ὡς πολιτικῶς ἀποθανὼν, δύο δὲ πρόσωπα οὐδεμίαν συγγενικὴν μετ' αὐτοῦ σχέσιν ἔχοντα διορίσθησαν διαχειρισταὶ τῆς περιουσίας του. Καὶ τούτα πάντα ἐπράχθησαν ἐν ἀγνοίᾳ αὐτοῦ καὶ χωρὶς νὰ παρουσιασθῇ οὗτος ἐνώπιον τοῦ ἐκδόσαντος τοσούτον ἀδικὸν ἀπόφασιν δικαστηρίου, διὰ νὰ γίνῃ κατὰ τὸν νόμον ἡ ἀνήκουσα ἔριυνα περὶ τῆς διανοητικῆς καταστάσεως αὐτοῦ, οὐδὲ τούλάχιστον νὰ διορισθῶσι πραγματογνώμονες διὰ νὰ γνωμοδοτήσωσι προηγουμένως περὶ αὐτῆς.

Πληροσφρηθεὶς ὁ δυστυχὴς οὗτος περὶ τῆς ἐκδόσεως τοσούτου ἀδικίου κατ' αὐτοῦ ἀποφάσεως κατακράγησε κατ' αὐτῆς, καὶ μετ' αὐτοῦ ὅλον τὸ νοῦμον κοινὸν τῆς πρωτεύουσῆς ταύτης, εἰς τὸ ὁποῖον ἔγεινεν ἀντικείμενον σοβαρῶν συνδιαλέξεων ἡ προφανεστάτη αὕτη ἀδικία καὶ παρανομία. Μυρία παράπονα ἔκαμεν ὁ δυστυχὴς Γεώργιος Κ. Λάμπρος πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν Προξενεῖον, ἀλλ' ἡ ἀρχὴ αὕτη κωφεύουσα εἰς τὰ παράπονα αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν κατ' αὐτῆς κηρυχθεῖσαν κοινὴν γνώμην ἐπέμεινεν εἰς τὸ νὰ θεωρῇ ἰσχυρὰν τὴν ἀπόφασιν τῆς, μολοντί κατὰ τὴν γνώμην δικηγόρων τινῶν τὰ Προξενεῖα τῆς Ἑλλάδος δὲν εἶναι ἀρμόδια ν' ἀποφασίζωσι ἐπὶ τοιούτου σπουδαίου ζητήματος. Ἠναγκάσθη ἐντεῦθεν ὁ κύριος Γεώργιος Κ. Λάμπρος ν' ἀποβαλῇ τὴν Ἑλληνικὴν προστασίαν, ἥτις ἀντὶ νὰ τὸν προστατεύσῃ τὸν καταπίεσῃ, νὰ λάθῃ τὸ χαρακτηριστικὸν του καὶ νὰ γίνῃ μαγιάς, διὰ ν' ἀπαλλάξῃ ἐκυτὸν τε καὶ τὴν περιουσίαν του ἀπὸ τοῦς ὀνύχας τῆς ἀδικίας καὶ τῆς διαρπαγῆς. Ὅτι δὲ εἶναι ὑγιεστάτος καὶ κατὰ τὸν νοῦν καὶ κατὰ τὸ σῶμα ὁ ἄνθρωπος οὗτος, γίνετα δῆλον ἐκ τῶν δύο ἐπισυναπτομένων ἐν τῇ παρούσῃ ἐγγράφων, τὸ μὲν αἰτησις παραιτήσεως ἐκ τῆς κηδεμονίας ἐνὸς τῶν διορισθέντων κηδεμόνων, ἐν ἧ ἐκτίθενται οἱ λόγοι τῆς παραιτήσεώς του, τὸ δὲ, πιστοποιητικὸν τριῶν ἐκ τῶν ἐπισημοτέρων τῆς πρωτεύουσῆς ταύτης ἰατρῶν, εἰς τῶν ὁποίων εἶναι μάλιστα ὁ τοῦ κοκταίου Σουλτάνου ἰδιώτερος ἰατρὸς, τὰ ὁποῖα παρακαλῶ κύριε Συντάκτα νὰ δημοσιεύσῃτε διὰ τῆς ἀξιοτίμου ἐφημερίδος σας μετὰ τῆς παρούσης, πρὸς γνῶσιν τοῦ κοινῶ τῆς Ἑλλάδος, καὶ τῆς Κυβερνήσεως αὐτοῦ, ἥτις ὀλίγον προσέχουσα ἀναμφιβόλως εἰς τοὺς ὁποῖους κάμνει διορισμοὺς, διορίζει εἰς τοσούτον ὑψηλὰς θέσεις ὑπαλλήλους ἀναξίους διὰ τὴν ἀμάθειαν αὐτῶν, καὶ διότι συγχωροῦν νὰ γίνετα ἡ παρ' αὐτῶν διανεμομένη δικαιοσύνη ἔρμαιον τῆς μοχθηρῆς κακούργου μετὰ καταπίεσιν τοῦ ἀδυνάτου, πρὸς στιγμῆτισμὸν καὶ πρὸς καταστολὴν τοιούτων καταχρήσεων, αἰτινὲς προσβάλλουν καιρίως τὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ τοῦ ἔθνους καὶ τῆς κυβερνήσεως αὐτοῦ.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει τὴν 2 Μαρτίου 1850.

Ὁ Συνδρομητὴς σας

Α. Α.

Πρὸς τὸν ἐκλαμπρότατον κύριον Π. Δεληγιάννην

Ἐπιτετραμμένον κ.τ.λ.

Ἐκλαμπρότατε.

Ὁ υποφαινόμενος Γ. Ζαρίφης ἔχει τὴν τιμὴν νὰ ἐκθέσῃ εἰς τὴν ὑμετέραν ἐκλαμπρότητα.

Ὅτι δυνάμει τοῦ ἀπὸ 29 Δεκεμβρίου μηνὸς καὶ χρόνου παρελθόντος βουλευμάτος ἐκδοθέντος ὑπὸ τοῦ ἐμπορικῆς γραφείου, ἐγκριθείσης τῆς ἀσθενοῦς τοῦ κυρίου Γεωργίου Κ. Λάμπρου, ὡς πάσχοντος δῆθεν ἀπὸ μονομανίας καὶ ὑπαγομένου κατὰ νόμον εἰς ἀπαγόρευσιν, ὁμοίωσεν κηδεμὼν μετὰ τοῦ κυρίου Ἀντωνίου Τολμηδου εἰς τὴν διαχείρισιν τῆς περιουσίας τοῦ πάσχοντος.

Πειθόμενος εἰς τὰς διαταγὰς τῆς Σ. Ἀρχῆς μου δὲν ἤθελα διατάξαι ν' ἀναδεχθῶ τοιοῦτον βῆρος, ἂν αἱ ἐμπορικαὶ μου ἀσχολίαι δὲν μοι ὑπαγόρευον νὰ δώσω τὴν παραίτησίν μου, τὴν ὅποιαν παρακαλῶ τὴν Υ. Ε. ν' ἀποδεχθῆ.

Ἐκτὸς τούτου προσθέτω, ὅτι καὶ αὐταὶ αἱ θετικαὶ πληροφορίες, τὰς ὁποίας ἐπισήμως καὶ κατὰ συνέπειαν ἰατρικῆς αὐτοψίας καὶ διασκέψεως ἀπὸ εὐπολητοτάτους ἰατροὺς ἔλαβον μὲ πείθουσιν, ὅτι δὲν ὑφίσταται λόγος ἀπαγορεύσεως, οὔτε ὑπάρχει κεκρυμμένη νόσος εἰς τὸν ῥηθέντα, διότι οὗτος ἦτο καὶ εἶναι εἰς θέσιν νὰ διευθύνῃ μόνος τὰ συμφέροντά του.

ὑποφαινόμενος εὐσεβάστως.

Τῆς ὑμετέρας Ἐκλαμπρότητος

εὐπειθέστατος

Γ. Ζαρίφης.

Μετὰφρασις ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ.

Οἱ υποφαινόμενοι προσκληθέντες παρὰ τῆς κυρίας Ζωῆς χήρας Κ. Λάμπρου καὶ κυρίας Ἀννῆς Ἀλεξίου, μητρὸς καὶ ἀδελφῆς τοῦ κυρίου Γεωργίου Κ. Λάμπρου διὰ νὰ ἐξετάσωμεν καὶ ἀποφανθῶμεν περὶ τῆς διανοητικῆς ὑγείας του, πιστοποιοῦμεν καὶ δηλοποιοῦμεν ὁμοφώνως, ὅτι ἀφοῦ ἐξετάσαμεν αὐτὸν ἠθικῶς καὶ σωματικῶς δι' ἀρκετὰς ὥρας καὶ δι' ὅλων τῶν καταλλήλων ἰσῶν, ἐπέστημεν ὅτι οὔτε ἀπὸ μονομανίας πάσχει, οὔτε ὑπὸ ἀσθένειαν τινὰ σωματικὴν ὅτι ἀπεναντίας χαίρει πληρестаτῆν ὑγείαν τῶν διανοητικῶν καὶ σωματικῶν δυνάμεων του, καὶ εἶναι ἱκανὸς καὶ καταλλήλος νὰ διευθύνῃ τὰ συμφέροντά του καὶ τὰς ὑποθέσεις του ὅποι- ασδήποτε φύσεως.

Εἰς πίστῳσιν τούτων ὑποφαινόμεθα..

Ἐν Κωνσταντινουπόλει τὴν 9 Ἰανουαρίου 1850.

Ἰούλιος Μέλιτζων ἰατρός τῆς Α. Α. Μ τοῦ Σουλτάνου, καὶ ἰδιαιτέρος ἰατρός τῆς Α. Α. Μ. τῆς Βασιλίδε Σουλτάννας. Δημήτριος Διαμαντιάδης Δόκτωρ ἰατρικῆς. Ι. Σπυδάρος Δόκτωρ ἰατρικῆς.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἀναγινώσκωμεν εἰς τὴν Συνταγματικὴν τῆς Γαλλίας.

Ὁ Ἀγγλικὸς Χρόνος ἐπεριώρισθη εἰς τὸ ν' ἀναλύσῃ μόνον τὴν Ῥωσικὴν διακοίνωσιν χωρὶς ν' ἀναφέρῃ τὸ κείμενον αὐτῆς. Ἐπιφέρει δὲ τὰς ἐπομένους παρατηρήσεις.

Ἀδιαφορῶν διὰ τὴν κοινὴν γνώμην, ὁ Λόρδος Παλμερστὼν ὅπῃ δὲν δύναται νὰ τῷ χρησιμεύσῃ ὡς ἐπαναστατικὸς μοχλός, ἀδιαφορῶν διὰ τὴν δυσάρεσκον τῶν συναδελφῶν του, διὰ τὴν δικαίαν ὀργὴν τῆς κυριάρχου του καὶ διὰ τὴν φωνὴν τοῦ τύπου καὶ τῆς Εὐρώπης, ἐνόσω ἡ Βουλὴ τῶν Κοινοτήτων χειροκροτεῖ καὶ ἐπαινεῖ τοὺς ἀθλάδεις ἐμπαιγμούς του, ἐξκολουθεῖ νὰ διαπραγματεύεται τὴν ὑπόθεσιν ταύτην μετὰ τὴν συνήθη του ἐλαφρότητα.

Εἶναι ἄξιον παρατηρήσεως ὅμως ὅτι καθ' ἣν στιγμὴν ἀπεκρίνετο εἰς τὰς ἐρωτήσεις τοῦ κυρίου Χοῦμ διὰ βεβαίως ἀστεϊσμοῦ περὶ τῶν συλληφθέντων Ἑλληνικῶν πλοίων, καὶ διὰ προσβλητικῶν αἰνιγμῶν (allusion) περὶ τῆς ἐπετείου ἐρωτῆς τοῦ Βασιλέως Ὄθωνος, εἶχεν ἀπὸ χεῖρας του τὴν διακοίνωσιν ταύτην τῆς Ῥωσσίας, καὶ ἐγνώριζε κάλλιστα ὅτι ἡ διαγωγή του προεκάλεσε κατὰ τῆς Κυβερνήσεως πικρὰς παρατηρήσεις ἐκ μέρους τοῦ ισχυρωτέρου κράτους τῆς Εὐρώπης.

Ἐν δὲ τῶν μέσων τούτων νομίζῃ ὅτι δύναται νὰ

ὑποστηρίξῃ τὰ δικαιώματα ὑπηκόων Ἀγγλων, νὰ συντηρήσῃ τὰς προαδότης τῆς Ἀγγλικῆς πολιτικῆς, νὰ διατηρήσῃ τὴν ἐν τῇ Ανατολῇ θέσιν μας καὶ νὰ διαφυλάξῃ τὴν Εὐρωπαϊκὴν εἰρήνην, τοῦ θέλου καταστήσει ἐρωτώμενον, αἱ ἀνυπόφοροι αὐταὶ παραφοραὶ του, εἰς ποῖαν δὲ ὑπερβολὴν ταπεινώσεως καὶ δυστυχίας εἴμεθα προωρισμένοι νὰ ὑποπέσωμεν, ἐὰν τὸ παράδειγμα τοῦτο δὲν σταματήσῃ ταύτην τὴν πολιτικὴν τὴν τοσοῦτον προπετῆ ὡς πρὸς τὰς ἰδέας τῆς καὶ καταστρεπτικὴν ὡς πρὸς τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς;

Ἡ Ῥωσικὴ διακοίνωσις θέτει ἐντελῶς τὸ ζήτημα ἐνώπιον τῆς Εὐρώπης. Οὐδὲ λέξις ὑπάρχει εἰς τοῦτο τὸ δίκασμον ἐγγράφων δυσμενῶς ἐφαρμοζομένη κατὰ τῆς Βασιλείσεως Βικτωρίας καὶ τοῦ Ἀγγλικῶ ἔθνους. Ἀφ' ἐτέρου ὅμως ἐμπνέει τὴν σταθερὰν ἀπόφασιν τοῦ ὅτι δὲν θέλει ἀνεχθῆ ἡ Ῥωσσία βικιοπραγίαις ἀσυμβιβάστους μετὰ τὰ δικαιώματα τῶν ὑποδεστέρων ἐπικρατειῶν, καὶ μετὰ τὴν εὐμερίαν ἐν γένει τῶν ἄλλων ἔθνων.

Ἀναγινώσκωμεν ὡσαύτως εἰς τὴν Συνταγματικὴν.

Ἡ ὑπὸ τὰς ἐμπνεύσεις τοῦ Λόρδου Παλμερστῶνος ἐκδομένη ἐφημερίς ὁ Ἑωθινὸς Ταχυδρόμος, ὀνομάζει τὴν διακοίνωσιν τοῦ Πρέσβειος τῆς Ῥωσσίας ὡς διπλωματικὸν ἐγγράφον ἐκ τῶν τολμηροτέρων ἀφ' ὅσα ἐφάνησαν ἐν Εὐρώπῃ μετὰ τὰς διακοινώσεις τοῦ Ναπολέοντος.

Εἶναι ἀναντιρρήτον ὅτι τὸ λεκτικὸν τοῦ κυρίου Νεσελρόδ ἐπροξένησεν ἐν Ἀγγλίᾳ βαθυτάτην συναίσθησιν, μ' ὅλην τὴν ὀλίγην βαρύτητα τὴν ὅποιαν δίδουν συνήθως οἱ γείτονές μας εἰς τὰς ἐξωτερικὰς ὑποθέσεις.

Ἀρίθμησαν χροῖς καὶ σήμερον ἐνταῦθα τὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τῆς Γεργεστής καὶ τοῦ Πειραιῶς ἀτιμόπλικαι καὶ ἐκ μὲν τῆς Εὐρώπης δὲν ἐπληροφόρηται ἄλλα νέωτερον ἀξία λόγου ἐκ τῶν ὅσα ἐν τῷ Παραρτήματι μας θέλου ἀναγνώσει οἱ ἀναγνώσται μας, ἐκ τῆς Κωνσταντινουπόλεως οὐδεμίαν σπουδαίαν ἀγγελίαν ἐμάθομεν ἐκ δὲ τῶν Ἀθηνῶν, ὅτι ἐκεῖ δὲν εἶχον νεωτέρας τῆς Εὐρώπης ἀγγελίας, διότι δὲν εἶχε φθάσει τὸ τοῦ Αὐστριακοῦ Αὐστριακῶν ἀτιμόπλοιο οὐδὲ ἄλλη τις ἐξ Εὐρώπης εὐκαιρία. Ὅτι δὲ καθόσον ἀπρὸς τὸ ἀγγλοελληνικὸν ζήτημα λυτεῖται τοῦτο αἰτίως ὅσον ὀψω, διότι ὁ Βαρὼν Γρὸς συνέταξε τὴν ἐκθεσίν του τὴν ὅποιαν δι- εῦθυνεν εἰς Παρισίους διὰ ν' ἀποσταλῆ ἐκεῖθεν εἰς τὸ Λονδί- νον, ὅπου ἐμελλε ν' ἀποραπισθῆ ὀριστικῶς τὸ ζήτημα ὅτι δὲ καθόσον τὸ κοινὸν ἐδυνήθη νὰ πληροφρηθῆ, ὁ Κ Γρὸς ἀ- σήμαντον μέρος ἐκ τῶν ἀγγλικῶν ἀπαιτήσεων ἔκρινε δικαίως, καὶ ὅτι δὲ ταύτας δὲν θεωρεῖ ὑπὸ χρεον τὴν Ἑλληνικὴν Κυ- βερνησιν. Τὰς εἰδήσεις ταύτας ἐκ φήμης μόνον ἐπληροφ- ρήθημεν, διότι ἡμεῖς δὲν ἐλάβομεν ἐπιστολάς ἐκ τῶν ἀνταπο- κριτῶν μας. Λέγεται προσέτι ὅτι εὐρισκόμεθα εἰς τὴν παρα- μωνὴν ὑπουργικῆς μεταρρυθμίσεως, διὰ τὴν ἐισδύσαν μετὰ- ξὺ τῶν κυρίων ὑπουργῶν μας διχόνοιαν ἄλλ' ἢ εἰδητικῆ αὐτῆς χεῖρ εἰς ἐπιβεβαιώσεως.

Σπουδαίαι καὶ εὐτυχεῖς ἀγγελίαι.

Ἀναγγέλλομεν, πρῶτοι ἴσως ἡμεῖς, λίαν περιχαρῶς, ὅτι τὸ Ἑλληναγγλικὸν ζήτημα τέλος πάντων ἐλύθη. Ὁ ἀξιοσεβαστὸς ἀπεσταλμένος τῆς Γαλλίας Βαρὼνος Γερὸς ἐξέφερε τέλος πάντων τὴν γνώμην του, γνώμην, ὡς μανθάνομεν, ἀξίαν ἐνὸς πολίτου εὐγενοῦς καὶ μεγάλου ἔθνους, γνώμην ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, ἥτοι σύμφωνον μετὰ τὸ δίκαιον τῶν ἔθνων. Ἡ τιμὴ τῆς Ἑλλάδος ἐθριάμ- βευσε καὶ ἡ περιδοξὸς Γαλλία περιβάλλεται σήμερον μετὰ νέαν δόξαν, μετὰ νέαν λάμψιν.

Ἡθέλωμεν φανῆ ἴσως ἀδιάκριτοι, ἐὰν ἐδημοσιεύομεν καὶ τὰς λεπτομερείας αὐτοῦ τοῦ ἀντικειμένου, διὰ τοῦτο περιοριζόμεθα ἐπὶ τοῦ παρόντος ἕως ἐδῶ καὶ μέχρι τοῦ ἐπομένου φύλλου τὰ πάντα θέλου εἶσθαι κοινά.

(Ἐκ τοῦ Ἀστέρος).

Ἀριθμὸς 21327.

Ὁμολογία.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος Ὄθωνος.

Ὁ Συμβολαιογράφος Ἑρμοπόλεως Ἀνδρέας Δαυῖδ εἰδοποιῶ ὅτι. Ἐπαρουσιάσθη ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογράφου Ἑρμοπόλεως Σύρου Ἀνδρέου Δαυῖδ κατοικούντος εἰς ταύτην τὴν πόλιν καὶ ἐνώπιον τῶν ἀκολούθως ἀναφερομένων μαρτύρων ὁ κύριος Ἰωάννης Παπακαλὸς, ἄνευ ἐπαγγέλματος κατοικῶν ἐνταῦθα γνωστός μου ἀσχετος συγγενεὶς μετ' ἐμὲ, καὶ ἠτήσατο τὴν σύνταξιν τοῦ παρόντος ἐγγράφου μετὰ τὸ ὅποιον ὁμολογεῖ, ὅτι ἐδανείσθη ἀπὸ τὴν ἐνταῦθα κατοικούντα ἔμπορον τὸν κύριον Δημήτριον Κωνσταντίνου Κυπαρίσσην, δραχμὰς δύο χιλιάδας τὰς ὁποίας λαβὼν ὑπόσχεται νὰ τοῦ τὰς ἀποδώσῃ μετὰ ἕντος ἀπὸ σήμερον, καὶ διὰ τοὺς πρώτους ἕξ μῆνας ἀτόκως, διὰ δὲ τοὺς τελευταίους ἕξ μῆνας θέλει πληρῶναι τόκον ἕνα τὰ ἑκατὸν τὸν μῆνα. Πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ δανειστοῦ του, ὁ δανειζόμενος κύριος Ἰωάννης Παπακαλὸς, τοῦ δίδει εἰς δευτέραν ὑπόθηκην μέχρι τῆς ἐξοφλήσεως τοῦ παρόντος χρέους του καὶ τῶν δουλευθησομένων τόκων, τὴν ιδιόκτητον αὐτοῦ οἰκίαν κατώγειον, κειμένην ἐνταῦθα συνεχόμενῃ ἀρκτικὰ μετὰ τὴν οἰκίαν τῆς συζύγου αὐτοῦ τῆς κυρίας Ἀννῆς Ἰωάννου Παπακαλοῦ, καὶ ἀπὸ τὰ λοιπὰ μέρη μετὰ δρόμους, συνισταμένην ἀπὸ σάλαν, δύο κοιτῶνας, σαλότον, μαγειρεῖον καὶ ἀνεγκλίον, ἡ ιδιόκτησις τῆς ὁποίας ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὸ ὑπὸ χρονολογίαν τριακοντα Ἰουλίου τρέχοντος ἔτους ἐγγράφον γινόμενον ἐνώπιόν μου. Ἄν εἰς τὴν πτώσιν τῆς συμφωνηθείσης προθεσμίας ὁ δανειζόμενος δὲν πληρώσῃ τὰς δραχμὰς δύο χιλιάδας καὶ τοὺς τόκους τῶν ἕξ μηνῶν, δίδει τὸ δικαίωμα πρὸς τὸν δανειστήν αὐτοῦ νὰ ἐκθέσῃ εἰς δημοπρασίαν, διὰ τινος δικαστικοῦ ὑπαλλήλου τὴν ἐνοσθῆκον οἰκίαν καὶ τὸ ἔδαφος αὐτῆς, τὸ ὅποιον τοῦ ὑποθηκεῖται ὁμοῦ μετὰ τὴν οἰκίαν πρὸς ἐξόφλησιν αὐτοῦ τοῦ χρέους του.

Εἰς ἐνδειξιν ἐγένετο τὸ παρὸν ἐγγράφον ἐν Ἑρμοπόλει Σύρου εἰς τὸ κατὰ τὴν ὁδὸν Ἀπόλλωνος Γραφεῖον μου σήμερον, τῇ δεκάτῃ τρίτῃ Ἀυγούστου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ὀγδόου ἔτους ἡμέρᾳ Παρασκευῆ πρὸ μεσημβρίας καὶ ἀναγνώσθη ἐν κρινῶς καὶ μεγαλοφώνως εἰς ἐπήκοον τοῦ δανειζομένου καὶ τῶν ἐπὶ τούτῳ προσκληθέντων μαρτύρων κατοικῶν ἐδῶ γνωστῶν μου μὴν ὑποκειμένων εἰς ἐξίρεσιν, λέγω τῶν κυρίων Ἀναστασίου Καντάρου, καὶ Λεωνίδα Μισχύνῃ γραφῶν ὑπογράφεται ἰδιοχείρως ὑφ' ὅλων καὶ ἐμοῦ.

Ἰωάννης Παπακαλὸς
Α. Καντάρου μάρτυς Α. Δαυῖδ
Α. Μισχύνης μάρτυς.

Ἐντέλλεται πρὸς πάντα μὲν κλητῆρα νὰ ἐκτελέσῃ ζητηθέντα τὴν παρούσαν ὁμολογίαν. Πρὸς πάντας δὲ τοὺς Εἰσαγγελεῖς νὰ συνεργήσωσι τὸ καθ' αὐτοὺς, καὶ πρὸς πάντας τοὺς διοικητὰς καὶ ἀξιωματικούς τῆς δημοσίου Δυνάμεως νὰ δώσωσι χεῖρα βοηθείας ὅταν νομίμως ζητηθῶσι. Πρὸς βεβαίωσιν τούτου ἐσφραγίσθη τὸ παρὸν συνταχθὲν ὑπ' ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογράφου Ἑρμοπόλεως Σύρου Ἀνδρέου Δαυῖδ. Ἐξ Ἑρμοπόλεως Σύρου τῇ 22 εἰκοστῇ δευτέρᾳ Νοεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἐνάτου ἔτους, ἡμέρᾳ Τρίτῃ πρὸ μεσημβρίας.

(Τ. Σ.) Ὁ Συμβολαιογράφος
Α. Δαυῖδ
Ὅτι ἀντίγραφον ἐκτελεστὸν, τῇ αὐτῇ ἡμερομηνίᾳ καὶ τόπῳ
Ὁ Συμβολαιογράφος
Α. Δαυῖδ.

Βεβαιούται τὸ γνήσιον τῆς ἀντικρυ ὑπογραφῆς τοῦ Συμβολαιογράφου Ἑρμοπόλεως Ἀνδρέου Δαυῖδ.

Ἐν Σύρῳ τὴν 29 Νοεμβρίου 1849:
Ὁ τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν
Πρόεδρος
Ἰωάννης Α. Μισσιβέζης.

Παραγγέλλεται ὁ κλητῆρ κύριος Ἰωάννης Πλατύδης νὰ ἐπιδώσῃ τὸ παρὸν ἀντίγραφον ἐκτελεστοῦ ἀπογράφου πρὸς τὸν ἐνταῦθα κατοικούντα κύριον Ἰωάννην Παπακαλὸν, καὶ ἐπειδὴ εἶναι ἀπὸν οὗτος εἰς Γαλάτῃον νὰ τὸ ἐπιδώσῃ εἰς τὴν οἰκίαν του εἰς ἕνα τῶν τῆς οἰκογενείας του, ἐν περιπτώσει δὲ ἀποποιήσεως αὐτῶν τοῦ νὰ τὸ δεχθῶσι νὰ τὸ τοιχοκολλήσῃ εἰς τὴν θύραν τῆς οἰκίας του, ἕτερον δὲ ἀντίγραφον αὐτοῦ νὰ ἐπιδώσῃ πρὸς τὸν ἐνταῦθα Εἰσαγγελεῖα τῶν Πρωτοδικῶν ἵνα κατὰ τὸ ἀρθ. 145 § 6 τῆς Πολ. Δικονομίας σταλῆ πρὸς τὸν Ἰωάννην

Παπακαλόν εν Γαλατζίω ηδη διακείμενοντα, να το δημοσιεύση δε και δια της ενταυθα εκδομένης εφημερίδος ο Ερμης, δι ου επιτάττεται ο μνησθείς οφειλέτης Ιωάννης Παπακαλός, να εντός της νομίμου προθεσμίας δυνάμει του εν αυτώ περιαφθέντος τύπου της εκτελέσεως και δυνάμει της υπ' αριθ. 23168 και από 21 Οκτωβρίου 1849 συμβολαιογραφικής αποδείξεως της ταύτοχρόνως προς αυτόν κοινοποιουμένης, δι ης ομολογεί ο υποφαινόμενος Δημήτριος Κωνσταντίνου Κυπαρίσσης ότι εκ του παρόντος χρέους του ανήκουν προς την διαλυτικήν Επιτροπήν των Αργοναυτών τεσσαράκοντα δύο και τεσσαράκοντα εκατοστά τα εκατόν πληρώση προς τους υποφαινόμενους κατοικούντας ενταυθα δια το οφειλόμενον παρ' αυτού κεφάλαιον δραχμάς. 2000

Δια των τόκων επ' αυτών προς εν τα εκατόν τον μήνα αρχόμενον από την 13 Φεβρουαρι 1849 μέχρι της 13 Απριλίου 1850 δια μήνας δεκατέσσαρας. 280

Χαρτόσημα δια το εκτελεστών απόγραφον, δύο αντίγραφα αυτού και δια επιδόσεις. 5
Δια ταχυδρομικά τέλη 4
Δια δικηγορικόν τέλος της παρούσης επιταγής 2
Δια την δημοσίευσιν του παρόντος εις την Εφημερίδα 40

δρ. 2304

Το όλον δραχμάς δύο χιλιάδας τριακοσίας μίαν, εξ ων 42. 40|400 τα 0|0 ανήκουν προς την υποφαινόμενην διαλυτικήν επιτροπήν των Αργοναυτών, και 57. 60|100 τα 0|0 προς τον ώσαύτως υποφαινόμενον Δημήτριον Κωνσταντίνου Κυπαρίσσην, άλλως θέλομεν ενεργήσει κατ' αυτού τα νόμιμα αναγκαστικά μέτρα.

Εν Ερμουπόλει την 10 Ιανουαρίου 1850

Η διαλυτική Επιτροπή

ΣΤ. Κοντός

Δ. Κ. Κυπαρίσσης

Μ. Μαλκότης.

Αριθμός 23168.

Α π ό δ ε ι ξ ι ς .

Επαρουσιάσθησαν ενώπιον εμού του Συμβολαιογράφου Ερμουπόλεως Σύρου Ανδρέου Δαυίδ, κατοικούντος εις ταύτην την πόλιν, και ενώπιον των αποκούθως αναφερομένων μαρτύρων, εξ ενός μέρους ο κύριος Δημήτριος Κωνσταντίνου Κυπαρίσσης, έμπορος, και εξ ετέρου οι κύριοι Στέριος Κοντός και Μιχαήλ Μαλκότης, έμποροι, κάτοικοι ενταυθα, γνωστοί μου άσχετοι συγγενείας μ' εμέ συνιστώντες την διαλυτικήν επιτροπήν του διαλυθέντος ασφαλίστικου καταστήματος, οι Αργοναυται, και ήτήσαντο την σύνταξιν του παρόντος εγγράφου, με το όποιον ομολογεί, ο κύριος Κυπαρίσσης, ότι αι προς έφελος και εις όνομα αυτού φαινόμεναι δύο ομολογίαι γενόμεναι υπό του κυρίου Ιωάννου Παπακαλού πρώην διευθυντού του ασφαλίστικου καταστήματος οι Αργοναυται, ή μεν την τριακοστήν Ιουλίου του παρελθόντος έτους, ενώπιόν μου δια δραχμάς χιλίας εννεακοσίας ογδοήκοντα πέντε, επί πρώτη υποθήκη μιξς κατωγάιου οικίας κειμένης ενταυθα, γειτονεούσης με την οικίαν της Άννης συζύγου του βηθέντος Ιωάννου Παπακαλού, ή δε την δεκάτην τρίτην Αυγούστου του παρελθόντος έτους, ενώπιόν μου επίσης δια δραχμάς δύο χιλιάδας επί δευτέρα υποθήκη, αυται λέγει αι δραχμαί τρεις χιλιάδες εννεακόσiai ογδοήκοντα πέντε ανήκουσι προς το διαλυθέν ασφαλίστικόν κατάστημα οι Αργοναυται, πηγάζουσαι από χρέος του Ιωάννου Παπακαλού προς αυτό το κατάστημα. Ομολογούν προσέτι οι ειρημένοι κύριοι Κυπαρίσσης, Κοντός, και Μαλκότης ότι εκ των διαληφθεισών δραχμών τριών χιλιάδων εννεακοσίων ογδοήκοντα πέντε, ο κύριος Κυπαρίσσης επλήρωσε την δεκάτην ογδόν Οκτωβρίου τρέχοντος μηνός δραχμάς δύο χιλιάδας διακοσίας εννεήκοντα τέσσαρας, και εννεήκοντα εξ λεπτά δια χρέη του καταστήματος οι Αργοναυται προς διαφόρους δανειστάς αυτού του καταστήματος, εθεν άμα γίνη ή εξαργύρωσις των μνησθεισών δύο ομολογιών ο μεν κύριος Κυπαρίσσης θέλει λάβει είτε εκ της εξαργυρώσεως, είτε εκ του εκπλειστηριάσματος της ενυποθήκου οικίας τας δραχμάς δύο χιλιάδας διακοσίας εννεήκοντα τέσσαρας, και εννεήκοντα εξ λεπτά, τας όποιας επλήρωσε δια το κατά-

στημα, μετά των τόκων αυτών, αι δε λοιπαι δραχμαί χιλιαί εξακόσiai εννεήκοντα, και τέσσαρα λεπτά, ως ανήκουσι προς το κατάστημα, οι Αργοναυται, θέλει τας λάβει ή διαλυτική επιτροπή, ήτοι οι κύριοι Κυπαρίσσης, Κοντός, και Μαλκότης. Εις ένδειξιν εγένετο το παρόν εγγραφον εν Ερμουπόλει Σύρου εις το κατά την οδόν Απολλωνος γραφείον μου, σήμεραν τη εικοστή πρώτη Οκτωβρίου του χιλιοστού οκτακοσιοστού τεσσαρακοστού εννάτου έτους, ήμέρα Παρασκευη πρό μεσημβρίας, και ανεγνωσθην ευκρινώς και μεγαλοφώνως εις επήκοον των συμβαλλομένων, και των επί τούτω προσκληθέντων μαρτύρων, κατοίκων εδω, γνωστών μοι, μη υποκειμένων ις εξίρεσιν, λέγω των κυρίων Νικολάου Καλέργη κτηματία, και Μιχαήλ Γαλάτη εμπόρου, υπογράφεται ιδιοχείρως ύφ' όλων και εμού,

Στέριος Κοντός

Μιχαήλ Μαλκότης.

Δ. Κ. Κυπαρίσσης

Μιχαήλ Γαλάτης μάρτυς.

Ν. Καλέργης

Α. Δαυίδ

Ίσον τω πρωτοτύπω αυθημερόν

ο Συμβολαιογράφος

Α. Δαυίδ.

(Τ . Σ .)

Παραγγέλλεται ο κλητήρ κύριος Ιωάννης Πλατύδης να επιδώση το παρόν αντίγραφον δημοσίου αποδείξεως προς τον ενταυθα κατοικούντα Κύριον Ιωάννην Παπακαλόν, και επειδή είναι απών ουτος εις Γαλατζιον να το επιδώση εις την οικίαν του εις ένα των της οικογενείας του, εν περιπτώσει δε αποποιήσεως αυτών του να το δεχθωσι να το τοιχοκολληση εις την θύραν της οικίας του, ετερον δε αντίγραφον αυτού να επιδώση προς τον ενταυθα εισαγγελέα των Πρωτοδικών να κατα το άρθρον 145 § 6 της Πολιτ. Δικονομίας σταλή προς τον Ιωάννην Παπακαλόν εν Γαλατζίω ηδη διακείμενοντα, να το δημοσιεύση δε και δια της ενταυθα εκδομένης εφημερίδος ο Ερμης, δια να γνωρίση ο μνησθείς κύριος Ιωάννης Παπακαλός το περιεχόμενον αυτής.

Εν Ερμουπόλει την 10 Ιανουαρίου 1850

ή διαλυτική επιτροπή

Στέριος Κοντός.

Δ. Κ. Κυπαρίσσης

Μ. Μαλκότης

Αριθμός 21264

Ο μ ο λ ο γ ί α .

Εν ονόματι του Βασιλέως της Ελλάδος Όθωνος.

Ο Συμβολαιογράφος Ερμουπόλεως Σύρου Ανδρέας Δαυίδ ειδοποιεί ότι

Επαρουσιάσθη ενώπιον εμού του Συμβολαιογράφου Ερμουπόλεως Σύρου Ανδρέου Δαυίδ κατοικούντος εις ταύτην την πόλιν, και ενώπιον των ακολουθως αναφερομένων μαρτύρων, ο κύριος Ιωάννης Παπακαλός, άνευ επαγγέλματος, γνωστός μου, κατοικών ενταυθα άσχετος συγγενείας με εμέ, και ήτήσαντο την σύνταξιν του παρόντος εγγράφου, με το όποιον ομολογεί, ότι εδαιείσθη από τον ενταυθα κατοικούντα έμπορον τον κύριον Δημήτριον Κωνσταντίνου Κυπαρίσσην δραχμάς χιλίας εννεακοσίας ογδοήκοντα πέντε, τας όποιας ελαβεν υποσχόμενος να του τας αποδώση μετά εν έτος από σήμεραν και δια μεν τους πρώτους εξ μηνας άτόκως, δια δε τους τελευταίους εξ μηνας θέλει πληρώνει τόκον εν τα εκατόν τον μήνα. Προς ασφάλειαν του δανειστού του, ο δανειζόμενος κύριος Ιωάννης Παπακαλός, τον δίδει εις πρώτην υποθήκην μέχρι της εξοφλήσεως του παρόντος χρέους του, και των δουλευθησομένων τόκων, την ιδιόκτητον αυτού οικίαν κατώγειον κειμένην ενταυθα, συνεχόμενην αρκετικά με την οικίαν της συζύγου αυτού της κυρίας Άννης Ιωάννου Παπακαλού, και από τα λοιπά μέρη με δρόμους, συνισταμένη από σάλαν, δύο κοιτώνας σαλτόν, μαγειρείον, και αναγκαιον, της όποιας ή ιδιοκτησία αποδεικνύεται από το υπό χρονολογίαν σημερινήν εγγραφον γενόμενον ενώπιόν μου. Αν εις την πτώσιν της συμφωνηθείσης προθεσμίας ο δανειζόμενος δεν πληρώση τας δραχμάς χιλίας εννεακοσίας ογδοήκοντα πέντε, και τους τόκους των εξ μηνών, δίδει το δικαίωμα προς τον δανειστήν αυτού να εκθέση εις δημοπρασίαν δια τινος δικαστικού υπαλλήλου την ενυπόθηκον οι-

κίαν, και το έδαφος αυτής το όποιον του υποθηκείου ομού με την οικίαν προς εξοφλήσιν αυτού του χρέους του. Εις ένδειξιν εγένετο το παρόν εγγραφον εν Ερμουπόλει Σύρου εις το κατά την οδόν Απολλωνος γραφείον μου, σήμεραν τη τριακοστή Ιουλίου του χιλιοστού οκτακοσιοστού τεσσαρακοστού ογδού έτους, ήμέρα Παρασκευη μετά μεσημβρίαν, και ανεγνωσθην ευκρινώς και μεγαλοφώνως εις επήκοον του δανειζόμενου και των μεγαλοφώνως εις επήκοον του δανειζόμενου και των επί τούτω προσκληθέντων μαρτύρων, κατοίκων εδω γνωστών μου μη υποκειμένων εις εξαίρεσιν, λέγω των κυρίων Άθανασίου Λεοντίου Αστυνομικού κλητήρος, και Αναστασίου Καντάρογλου γραφέως υπογράφεται ιδιοχείρως ύφ' όλων και εμού

Ιωάννης Παπακαλός

Άθανάσιος Λεοντίου μάρτυς

Α. Καντάρογλου μάρτυς Α. Δαυίδ

Εντέλλεται προς πάντα μεν κλητήρα να εκτελέση, ζητηθέντα την παρούσαν ομολογίαν, προς πάντας δε τους Εισαγγελείς να συνεργήσωσι το καθ' έαυτους, και προς πάντας τους Διοικητάς και άξιωματικούς της δημοσίου Δυνάμεως να δώσωσι χείρα βοήθειας όταν νομίμως ζητηθωσι. Προς βεβαίωσιν τούτου εσφραγίσθη το παρόν συνταχθέν ύφ' εμού του Συμβολαιογράφου Ερμουπόλεως Σύρου Ανδρέου Δαυίδ. Εξ Ερμουπόλεως Σύρου τη 22 δευτέρα εικοστή δευτέρα Νοεμβρίου του χιλιοστού οκτακοσιοστού τεσσαρακοστού εννάτου έτους ήμέρα Τρίτη πρό μεσημβρίας.

Ο Συμβολαιογράφος

(Τ . Σ .)

Α. Δαυίδ

Ότι απόγραφον εκτελεστών τη αυτη ήμερομηνία και τόπω.

Ο Συμβολαιογράφος

Α. Δαυίδ

Βεβαιούται το γνήσιον της άνωθεν υπογραφής του Συμβολαιογράφου Ερμουπόλεως Ανδρέα Δαυίδ.

Εν Σύρω την 29 9βρίου 1849

Ο των εν Σύρω Πρωτοδικών Πρόεδρος.

Ιωάννης Α. Μισινέζης.

Παραγγέλλεται ο κλητήρ κύριος Ιωάννης Πλατύδης να επιδώση το παρόν αντίγραφον εκτελεστού απογράφου προς τον ενταυθα κατοικούντα κύριον Ιωάννην Παπακαλόν, και επειδή είναι απίιν ουτος εις Γαλατζιον να το επιδώση εις την οικίαν του εις ένα των της οικογενείας του, εν περιπτώσει δε αποποιήσεως αυτών του να το δεχθωσι να το τοιχοκολληση εις την θύραν της οικίας του, ετερον δε αντίγραφον αυτού να επιδώση προς τον ενταυθα Εισαγγελέα των Πρωτοδικών, να κατα το άρθρ. 145 § 6 της Πολ. Δικονομίας σταλή προς τον Ιωάννην Παπακαλόν εν Γαλατζίω ηδη διακείμενοντα, να το δημοσιεύση δε και δια της ενταυθα εκδομένης εφημερίδος ο Ερμης, δι ου επιτάττεται ο μνησθείς οφειλέτης Ιωάννης Παπακαλός να εντός της νομίμου προθεσμίας, δυνάμει του εν αυτώ περιαφθέντος τύπου της εκτελέσεως και δυνάμει της υπ' αριθ. 23,168 και από 21 Οκτωβρίου 1849 συμβολαιογραφικής αποδείξεως της ταυτοχρόνως προς αυτόν κοινοποιουμένης, δι ης ομολογεί ο υποφαινόμενος Δημήτριος Κωνσταντίνου Κυπαρίσσης ότι εκ του παρόντος χρέους του ανήκουν προς την διαλυτικήν επιτροπήν των Αργοναυτών, τεσσαράκοντα δύο και τεσσαράκοντα εκατοστά τα εκατόν, πληρώση προς τους υποφαινόμενους κατοικούντας ενταυθα δια το οφειλόμενον παρ' αυτού κεφάλαιον

δρ. 1985.

Δια των τόκων επ' αυτών προς εν τα 0/0 τον μήνα αρχόμενον από την 1 Φεβρουαρίου 1849 μέχρι της 1 Μαΐου 1850 δια μήνας δεκαπέντε « 297.

Χαρτόσημα δια το εκτελεστών απόγραφον, « 5.
δύο αντίγραφα αυτού και δύο επιδόσεις, « 4.
Δια ταχυδρομικά τέλη, « 2.
Δια δικηγορικόν τέλος της παρούσης επιταγής « 2.
Δια δημοσίευσιν του παρόντος εις την εφημ. « 40

δρ. 2103.

Το όλον δραχμάς δύο χιλιάδας εκατόν τρεις, εξ ων 42,40|400 τα 0|0 ανήκουν προς την υποφαινόμενην διαλυτικήν επιτροπήν των Αργοναυτών και 57. 60|000 τα 0|0 προς τον ώσαύτως υποφαινόμενον Δημήτριον Κωνσταντίνου Κυπαρίσσην.

Άλλως θέλομεν ενεργήσει κατ' αυτού, τα νόμιμα αναγκαστικά μέτρα.

Εν Ερμουπόλει την 10 Ιανουαρίου 1850.

Η διαλυτική επιτροπή,

ΣΤ. Κοντός.

Δ. Κ. Κυπαρίσσης.

Μ. Μαλκότης.

Ο ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

Θ. ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΥΛΟΥ ΗΣΛΙΟΥ.

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is arranged in several columns and is mostly obscured by fading and staining.]

